

Artikel 1: TV 2 – 10. november 2023

Københavns kommune sparer på hjælp til udsatte borgere, men ikke på kunstindkøb

Udsatte står til at miste store dele af deres tilskud. I København kritiserer foreninger, at kommunen ikke sparer på kunstindkøbene.

Kommuner over hele landet er i krise, og i København er sociale tilbud til udsatte borgere i fare. For kommunen fattes penge, og skal over næste år finde 85 millioner kroner i besparelser.

Et område er dog gået fri – Københavns Kommunes indkøb af kunst, der pryder institutioner og kontorer rundt om i kommunen. Endda er budgettet for kunstindkøb vokset en smule for næste år sammenlignet med i år.

Det får nu kritik fra flere af Københavns sociale tilbud, som i øjeblikket optræder i et katalog over besparelsesforslag.

- Vi er virkelig truet på hele vores fundament, siger Vibeke Vinther, der er formand for Settlementet.

Settlementet er et rådgivningstilbud, der hjælper omtrent 2000 borgere i spørgsmål om gæld, retshjælp og indsatser til at komme ud af kontanthjælpsystemet, og derudover arrangerer seniorklubber til ældre borgere.

Borgmestre er tavse

Københavns Kommune har i 2023 afsat 758.000 kroner til indkøb af kunst, mens beløbet for 2024 er 797.000 kroner.

Det er penge, der gives af kommunen til Rådet for Visuel Kunst, som består af både kunstnere, museumsforvaltere og medlemmer af Borgerrepræsentationen. Rådets formål er at støtte billedkunstneriske projekter og at indkøbe kunst til kommunen.

Men når der ikke er tale om kernevelfærd, undrer Vibeke Vinther sig over, at sparekniven er svunget i en bue udenom den del af budgettet.

- Jeg synes, at det sender et signal om, at der må være penge rundt omkring, som man vil kunne trække ud og bruge på at sikre de mest udsatte i København, siger hun.

TV 2 har efterspurgt interview med kultur- og fritidsborgmester Mia Nyegaard (RV), der sammen med aftalepartierne siger, at budgetaftalen for 2024 sikrer at prioritere "de mest udsatte og børnene i København".

Men hun har ikke ønsket at stille op.

TV 2 har også efterspurgt interview med socialborgmester Karina Vestergård Madsen (EL). Hun ønsker heller ikke at stille op.

Kunsten gør en forskel, siger psykolog

Kunsten tjener imidlertid et formål.

Det mener Birgitte Grymer, der er psykolog i Københavns Kommune. Hun er ikke ansvarlig for indkøbene af kunsten, men fortæller, at den er med til at skabe et mere gæstfrit miljø.

- Jeg synes, at vi kan bruge det til at udfordre, hvordan der ser ud, når man kommer i kommunen. Der er mange der nævner, at det er rart at komme her og trygt at komme her, siger hun.

Hun viser TV 2 rundt på Robus, der er et kommunalt behandlingssted for spiseforstyrrelser og selvskade.

Et af værkerne er en mindre lyserød skulptur af kunstneren Milena Bonifacini, som Københavns Kommune har købt i år til en værdi af 20.900 kroner.

- Om det er 20.000 kroner værd, kan jeg ikke vurdere, men jeg kan se værdien af det her i huset, siger hun.

Andre af årets indkøb tæller værket Starry Night af kunstner Benedikte Bjerre til 10.000 kroner, som er en bronzeafstøbning af et stykke skiveskåret brød fra Lidl. Det hænger i et personalekøkken for kommunens ansatte.

Værket ved navn Yoke af Uffe Isolotto er købt i 2021 til en pris af 26.250 kroner.

Kåre Skarsholm er landsleder for TUBA, som tilbyder gratis terapi og rådgivning til unge, der er vokset op i hjem med alkohol- eller stofmisbrug.

TUBA optræder ligesom Settlementet på kommunens katalog over besparelsesforslag og er dermed i risiko for at miste sit tilskud, og Kåre Skarsholm mener, at kommunen prioriterer forkert.

- Altså vi kunne jo hjælpe over 50 unge for de midler, siger han.

Men et samlet kunstbudget på 797.000 kroner er vel ikke det, der for alvor kan vende op og ned på socialområdet?

- Nej, men mange bække små gør en forskel. Man kommer med et signal om, at det er kunsten frem for borgerne, siger han.

Kommune valgte at spare kunsten

Indkøb af kunst begrænser sig ikke til Københavns Kommune, og andre steder skaber det også debat.

Eksempelvis i Randers, hvor kommunen i oktober kunne præsentere et "exceptionelt kunstværk" af billedkunstner Erik A. Frandsen, der ifølge kommunen selv "bedst beskrives som en otte meter lang væltet statue" med en vægt af 1,6 ton og en pris på tre millioner kroner for kommunen.

Ikke alle borgere mente, at det var en god idé. Til TV 2 Østjylland sagde en far til en dreng, der går i specialskole, at prioriteringen var skæv, når kommunen sparer på skoleområdet.

I Næstved har kommunen valgt at gå en anden vej. Det fortæller Andreas Pourkamali, der er formand for kultur- og idrætsudvalget for Radikale Venstre.

Kommunen har et budget på 100.000 kroner til indkøb af kunst, men i 2022 og 2023 har den ikke brugt nogen, fortæller han.

- Vi vidste ikke, hvad vi kiggede ind i i forhold til energiudgifter, og derfor valgte vi over en bred kam at bremse op for nye indkøb, for særligt på kunst- og kulturområdet er det ikke en bunden opgave at købe kunst, siger han.

Det er jo peanuts i det store hele?

- Det kan man sige. Men det handlede om, hvor det er nemmest at holde igen, mere end det var beløbets størrelse. På kulturområdet generelt var der en række udgifter, som vi valgte at holde igen på. Det er et signal til borgerne om, at vi udviser rettidig omhu, siger han.

Et spørgsmål om vilje

Vibeke Vinther fortæller, at mister Settlementet sin støtte, vil der skulle rykkes "lynhurtigt" for at finde andre løsninger.

- Det er en ekstremt svær opgave at stå i for ikke at sige umulig. Vi må gøre alt, hvad vi kan, siger hun.

Budgettet, der er afsat til kunst, ville vel ikke kunne gøre den store forskel?

- Vi har jo intet imod kunst, men jeg siger bare, at vi må da stå sammen i København og finde nogle penge. Det må være et spørgsmål om vilje på tværs af partier og forvaltninger, hvis København skal være en kommune, hvor man holder hånden under de mest udsatte, siger hun.

Artikel 2: Berlingske – 10. november 2023

»Et stykke skiveskåret brød« til 10.000 kroner udløser debat i København: »Der mangler ikke penge i det offentlige«

En bronzefstøbning, der forestiller et stykke toastbrød, har sat gang i debatten om ressourceforbruget i Københavns Kommune. Konservativ politiker er ikke stor fan af det konkrete kunstværk, men hun synes generelt, det er vigtigt at prioritere penge på kunst. Også i sparetider.

»Starry Night #7« . Det er et kunstværk i form af en bronzefstøbning, som forestiller et stykke toastbrød.

Pris: 10.000 kroner.

Så er der også »Starry Night #9« . Det forestiller også et stykke brød, men ikke i toastform.

Pris: Også 10.000 kroner.

Det er begge kunstværker, som Københavns Kommune har købt i . Københavns Kommune har afsat 758.000 kroner i 2023 til indkøb af kunst, mens beløbet er 797.000 kroner i 2024. Det skriver TV 2

Politikerne i kommunen har dermed planlagt at bruge tusindvis af kroner til kunst på et tidspunkt, hvor kommunen har måttet gennemføre store besparelser på andre aktiviteter i kommunen.

Prioriteringen møder kritik fra Liberal Alliance:

»Nogle foretrækker en pakke skiveskåret brød på morgenmadsbordet til en værdi af ti kroner. Andre foretrækker en bronzefstøbning af et stykke skiveskåret brød fra Lidl til en værdi af 10.000 kroner. Vi har sagt det før, og vi siger det igen: Der mangler ikke penge i det offentlige - men sund fornuft,« lyder det i opslaget.

I maj nikkede politikerne på rådhuset ja til en besparelse på 65 millioner kroner på kommunens børne- og ungdomsområde, og til næste år skal kommunen spare 85 millioner kroner på socialområdet, som Altinget har beskrevet.

Københavns Kommunes prioritering får også kritik af rådgivningstilbuddet Settlementet, der hjælper borgere i spørgsmål om gæld, retshjælp og indsatser til at komme ud af kontanthjælpsystemet.

Tilbuddet risikerer at blive ramt af en besparelse i forbindelse med den kommende sparerunde på socialområdet i København, fremgår det af et sparekatalog.

»Jeg synes, at det sender et signal om, at der må være penge rundt omkring, som man vil kunne trække ud og bruge på at sikre de mest udsatte i København,« siger forstanderen for Settlementet, Vibeke Vinther, til TV 2.

Historien fra TV 2 kommer på et tidspunkt, hvor der har været et stort fokus på kommunernes økonomi. Flere kommuner gennemførte således millionbesparelser i forbindelse med efterårets budgetforhandlinger, mens regeringen varslede skattelettelse for et milliardbeløb.

Mandag blev skattelettelse så præsenteret af regeringen.

Flere borgmestre sagde i den forbindelse, at regeringen prioriterede pengene forkert, når kommunerne mangler penge til velfærd.

Omvendt har Liberal Alliance i en storstilet, men fejlbehæftet kampagne påstået, at den offentlige sektor - herunder Københavns Kommune - ikke mangler penge, men »fornuft« .

Skaber »nysgerrighed«

Mathilde Kastbjerg (K), medlem af Borgerrepræsentationen, sidder i Rådet for Visuel Kunst i Københavns Kommune. Hun er sammen med andre politikere og »kunstnerisk sagkyndige« ansvarlig for at indkøbe kunst til kommunen.

Burde man ikke bruge pengene på kernevelfærd i stedet for kunst?

»Jeg forstår godt pointen. Pengene hører til i Kultur- og Fritidsudvalget, og i De Konservative ønsker vi, at forvaltningen undersøger, om vi kan finde pengene, der mangler i Socialudvalget, ved at se på, om der er overskud i andre forvaltninger, som kan forvaltes bedre andre steder.«

Ifølge Mathilde Kastbjerg var hun ikke selv med til at købe det konkrete kunstværk, der forestiller et toastbrød. Hun siger, at hun »formentlig« ville have stemt imod, hvis hun havde været med til at stemme om, hvorvidt kommunen skulle købe det eller ej.

Hvilken værdi skaber den nævnte bronzeafstøbning for borgerne?

»På den konkrete arbejdsplads skaber det nysgerrighed, og generelt er kunst ekstremt vigtig for at skabe debat og et godt arbejdsmiljø. Det viser al forskning. Men man kan selvfølgelig diskutere, om den konkrete bronzeafstøbning er kunst.«

Kan du forstå, hvis nogle borgere spørger sig selv, hvorfor deres skatte kroner skal gå til et kunstværk som dette i stedet for velfærd?

»Det kan jeg godt forstå. Men vi kan ikke dække hullet i Socialudvalget med kunstmidlerne. Vi ønsker derfor at finde større summer andre steder i kommunen.«

Hvis der mangler 85 millioner kroner, bør man så ikke netop tage de lavthængende frugter som for eksempel kunstmidlerne?

»Nej, for jeg mener, at kunsten har en stor værdi.«

Artikel 3: Ekstra Bladet – 30. december 2023

Heste-røv og håndvask med cigar: Hundedyr gak-gak-kunst

København Kommunes kunstdepot bugner med dyr kunst, men til trods for det købes der hvert år ny kunst

Hundedyr kunst hober sig op i Københavns Kommune.

Det kan Ekstra Bladet afsløre efter at have været en tur på kommunens kunstdepot, hvor omkring 250 kunstværker ligger og venter på en placering.

Og det er dumt, mener Finn Rudaizky (DF), der er medlem af Københavns Borgerrepræsentation:

- Det virker helt tåbeligt, at det ikke bliver udnyttet, siger han til Ekstra Bladet.

Kunne gøre glæde

Kunsten i København Kommunens bygninger bliver løbende skiftet ud, og heldige kunstværker fra depotet bliver derfor med mellemrum taget i brug.

Forvaltningen har dog tilsyneladende langt fra nok bygninger til, at alle de omkring 250 værker på depotet også kan tages i brug.

Finn Rudaizky fortæller derfor også, at han vil foreslå kulturforvaltningen, at reglerne bliver lavet om.

- Der er flere steder, hvor den her kunst sagtens kunne gøre glæde. For eksempel hospitaler, plejehjem og ungdomsinstitutioner, siger han

På besøg på København Kommunes kunstdepot

Ekstra Bladet har fået lov til at besøge kommunens skatkammer.

I en baggård på Vesterbro ligger det lille depot gemt bag en stor tung metaldør. Bag gitteret i ruderne er rummet fyldt fra gulv til loft med forskellig slags kunst. Malerier, skulpturer, fotografier og meget andet.

På depotet arbejder der kun en enkelt person, som har til opgave at holde styr på depotets indhold.

Der er både 100 år gammel kunst og helt nyindkøbte værker.

Et par af kunstværkerne er pakket ind i bobleplast, mens malerier, der er for store til det lille depot, er blevet pillet ud af deres ramme og rullet sammen.

På nuværende tidspunkt er der omkring 250 værker på depotet. Alligevel kan de alle være i det lille rum, der ikke er mere end 15 kvadratmeter.

Voksende kunstbudget

'Der er ikke noget, der er vigtigere end kunst og kærlighed', lyder et berømt citat fra Poul Schlüter.

Og selv i sparetider lader det til at være gældende i Københavns Kommune, der på trods af det bugnende kunstlager fortsat indkøber kunst

Af kommunens hjemmeside fremgår det, at rådet årligt råder over ca. 1.5 millioner kroner, hvoraf ca. 800.000 bruges på ansøgninger om større kunstprojekter, og godt 700.000 kroner bruges til kunstindkøb.

Ifølge TV2 er budgettet for kunstindkøb ovenikøbet vokset for næste år sammelignet med i år. I 2023 lyder budgettet på 758.000 kroner, mens beløbet for 2024 stiger til 797.000 kroner.

Mens Kommunen blandt andet skal spare mindst 85 millioner kroner på socialområdet det kommende år, undviger kunstområdet altså sparekniven.

Stort depot

Selvom kommunen har et kunstdepot med omkring 250 værker, der tilsammen har kostet flere millioner kroner, prioriterer kommunen altså stadig indkøb af ny kunst.

På depotet er blandt andet kunstværket 'Lovestory', som blev indkøbt i 2005 til 175.000 kroner. Værket er kommunens dyreste, men venter her sammen med de resterende værker på, at en kommunal anstalt vælger det som udsmykning.

Ekstra Bladet har kontaktet Mie Nyegaard, der er kultur- og fritidsborgmester i Københavns Kommune, men hun har ikke ønsket at kommentere sagen.

Nedenfor kan du se et udvalg af bemærkelsesværdige kunstværker, som Københavns Kommune har købt i 2021, 2022 og 2023.

Hos Byggeri København har de været så heldige at have fået skænket ikke blot ét, men to kunstværker, der forestiller bagdelen af en hest.

Værkerne er af kunstneren Jytte Rex og har kostet kommunen henholdsvis 20.000 og 10.000 kroner.

Det er dog ikke det eneste kunstværk skænket til Byggeri København. Afdelingen er nemlig siden 2021 blevet tildelt kunst for intet mindre end 107.800 kroner.

I 2021 investerede Rådet for Visuel Kunst, som står for kommunens kunstindkøb, i dette kunstværk. Siden da har værket bare samlet støv på det kommunale lager.

Værket består af en orange håndvask med en cigar stoppet ned i afløbet og er lavet af kunstneren Nina Beier.

Håndvasken kostede kommunen den nette sum af 71.000 kroner.

Kunstindkøb for i alt 186.000 kroner fra 2021, 2022 og 2023 opbevares på nuværende tidspunkt på et lager.

For det blotte øje ligner ovenstående billede måske et stykke brød fastgjort til en væg med en skrue, men det er det ikke. På billedet er nemlig en skulptur af kunstneren Benedicte Bjerre lavet af bronze.

Og for at det ikke skal være løgn, har kommunen simpelthen købt hele to stykker brød. Det ene hænger i et personalekøkken for kommunens ansatte i Rusmiddelbehandling Spaniensgade, og det andet hænger på Vesterbro Bibliotek og Kulturhus.

Begge stykker brød har kostet 10.000 skattekrone.

En af de nyeste kunstindkøb gjort af Københavns Kommune er denne matrosdragt til siamesiske sekslinger.

Værket er lavet af kunstneren Jakob Brugge og har kostet 51.000 skattekrone.

Kunstværket er stadig så nyindkøbt, at kommunen endnu ikke har afhentet det, og man må derfor vente i spænding på at høre, hvilken svineheldig offentlig instans, som får lov at hænge det op.

Artikel 4: Berlingske – 23. januar 2024

Københavns Kommune køber kunst for millioner: Men det er gemt væk i et baggårdslokale i udkanten af byen

Københavns Kommune gør nogle gange nogle kunstkøb, der enten bliver beskrevet som »usmageligt«, »lidt syret« eller ender i et lille lagerrum i udkanten af byen.

Ude på Enghavevej med en skaterpark og Vestre Fængsel som nogle af de nærmeste naboer gemmer et lille depot i en baggård på en kommunal kunstsamling, som kun de færreste københavnere kender til.

På gulvet står en skulptur af den kendte billedhugger Jørgen Haugen Sørensen købt for 175.000 kroner, på en hylde ligger et sammenrullet maleri på flere kvadratmeter af den ligeledes kendte kunstner Jais Nielsen.

I alt bliver der lige nu opbevaret 228 værker til en samlet købspris på omkring 2,7 millioner kroner, men i stedet for at samle støv burde værkerne indkøbt af Københavns Kommunes kunstudvalg i langt højere grad end i dag komme ud til de københavnere, der har betalt for dem.

Sådan lyder det nu fra en af de politikere, der i sin tid selv har været med til at købe kunst på københavnernes regning.

Ifølge ham bør kommunen ikke alene overveje at stoppe med at købe kunst på skatteydernes regning, når den samtidig har flere hundrede værker på lager.

Kommunen bør også ændre reglerne, så andre end dens egne institutioner og afdelinger kan få lov at »låne« værker fra samlingen for at udstille dem.

Ifølge ham burde det også være muligt for eksempelvis hospicer, kollegier eller private institutioner i København at få mulighed for at vise nogle af værkerne frem.

Dansk Folkepartis Finn Rudaizky beklager, at »der ikke bliver gjort mere for at få kunsten ud« til københavnere.

»Man køber år for år ny kunst, selvom man allerede har masser af kunst på depot,« siger han:

»Måske skulle man se på at få organiseret at få den kunst ud, man allerede har.«

Finn Rudaizky opfordrer også til, at »man overvejer, at man skal lade være med at købe kunst i to-tre år, når man nu har problemer med at få afsat det, man allerede har«

Derfor vil han nu have kunstsamlingen på dagsordenen, når der til februar er møde i Borgerrepræsentationen.

På samme måde har han sendt en forespørgsel til kultur- og fritidsborgmester Mia Nyegaard (R), hvor han blandt andet beder hende redegøre for, »om retningslinjerne for indkøb af kunst er tilstrækkelige«.

Og, hvad hun »vil gøre for, at overskudskunsten bliver anvendt og depotet nedbragt?«

Han anerkender, at der politisk er flertal for, at kommunens Rådet for Visuel Kunst køber kunst.

Rådet har otte medlemmer, de fem er udøvende kunstnere eller arbejder på museer eller i kunstbranchen, de tre er københavnske politikere.

I dag er rådets medlemmer fire gange om året på indkøbstur og har i år et budget på små 800.000 kroner.

»Men når vi køber kunst, skal vi altså ikke købe til et depot,« mener Finn Rudaizky.

Rådet for Visuel Kunsts indkøb har flere gange været genstand for kritik.

Således har Berlingske beskrevet, hvor kunstudvalget i 2018 købte værket »Time/Line/Movement« af performancekunstneren Christian Falsnæs til 21.600 kroner.

Værket består af en illustration samt en forpligtelse til, at køberen - Københavns Kommune - først tegner en kopi af illustrationen for derefter med billedokumentation at afbrænde den aftegnede illustration.

Hver gang værket skifter hænder, skal det tegnes på ny, inden det efterfølgende brændes, så det bliver tegnet og brændt gentagne gange.

Købet er blevet omtalt som »lidt syret«

»Time/Line/Movement« er lige nu på depotet. Men bliver i næste uge udstillet på Jobcenter København på Gammel Køge Landevej.

Her skal det så kopieres og brændes af en medarbejder, akkurat som det tidligere er sket i Bolig- og Beskæftigelsesenheden på Spaniensgade og International House, der henvender sig til udlændinge, der kommer til København for at arbejde.

Samme år kom det frem, at kunstudvalget - dengang med blandt andre Enhedslisten Gyda Heding og Alternativets Niko Grünfeld - for 10.000 kroner havde købt et værk af Jakob Jakobsens bestående af 20 A4-ark med sætninger som »Lars Løkke Rasmussen er død« og »Ole Sohn er død«.

Et køb, der blev beskrevet som »usmageligt«

De 20 A4-ark har siden 2020 befundet sig på den kommunale Nikolaj Kunsthal.

Senest er det så kommet frem, at Rådet for Visuel Kunst i 2023 på en indkøbstur investerede to gange 10.000 kroner i to bronzefstøbninger af brød af kunstneren Benedikte Bjerre.

Det ene befinder sig lige nu på biblioteket på Lyrskovgade på Vesterbro, mens det andet befinder sig på et behandlingssted for misbrug på Amager.

Købet af de to stykker brød fik Liberal Alliance til at konstatere, at »der mangler ikke penge i det offentlige«.

Finn Rudaizky understreger, at det for ham »ikke handler om at bedømme« de indkøbte værker.

»Det skal dog ikke forhindre mig i at sige, at nogle af de indkøbte ting er fuldstændig vanvittige. Men nu har vi altså armslængdeprincip, og derfor kan det altså ende så vanvittigt ind i mellem,« mener han.

Mathilde Kastbjerg (K) er som politisk medlem af Rådet for Visuel Kunst ikke fortaler for en pause i de kommunale kunstindkøb.

Hun noterer sig, at Københavns Kommune gennem mere end 100 år har købt og samlet over 4.000 kunstværker, der i dag er fordelt på flere end 250 kommunale adresser.

»Når der så ikke er mere end måske 250 værker på lager i samlingen, vidner det om, at der rent faktisk er stor efterspørgsel på den indkøbte kunst,« mener hun:

»Vi kan ikke tvinge værkerne ud, og der skal altså også være noget at vælge imellem.«

Antallet af værker på depotet varierer i forhold til, hvor stor efterspørgsel på ny kunst der er fra de kommunale afdelinger og institutioner.

Kultur- og Fritidsforvaltningen oplyser, at 136 af alle de seneste tre års indkøbte værker i dag er udlånt fra depotet i Kongens Enghave.

Mathilde Kastbjerg vil dog gerne diskutere, om der skal købes kunst for færre penge.

»Men kunst har en vigtig rolle, også for trivsel,« siger Mathilde Kastbjerg, der læser kunsthistorie:

»Men når vi kan se, at kunsten hele tiden kommer ud at arbejde, kan jeg ikke se, hvorfor vi skal stoppe med at købe.«

Kultur- og fritidsborgmester Mia Nyegaard er »helt enig i, at tingene skal ud at leve, hvis de kan«.

Hun synes også, at »det lyder som en god idé«, at andre end københavnske institutioner og afdelinger kan få lov at udstille kommunens kunst.

»Det vil jeg gerne være med til at diskutere,« siger hun.

Borgmesteren understreger dog også, at det ikke er mere end nogle få procent af hele kommunens samling på flere end 4.000 værker, der i dag er på depot.

»Jeg tror, der er en rolle for kommunen i at købe kunst,« siger Mia Nyegaard:

»Jeg synes, kommunen skal blive ved med at købe kunst som en form for mæcen.«

Ifølge hende er et budget til kunstkøb på 800.000 kroner »næsten ingenting« i det samlede kommunale budget på omkring 50 milliarder kroner.

Der skal spares måske 80 millioner på socialområdet i København, og samtidig køber kommunen kunst, der måske kommer ud at hænge nogle af de steder, der bliver ramt af de her besparelser?

»Jeg kan godt se problemstillingen, men der er også noget, der hedder proportionalitetsprincippet. Det er jo ikke de her penge, der gør forskellen på socialområdet« mener Mia Nyegaard:

»Kunst er også med til at skabe værdi.«

Artikel 5: Berlingske – 23. januar 2024

»Det var for absurd«: Københavnsk politiker sagde nej til at købe peniskunst på skatteydernes regning

Københavns Kommune er flere gange blevet kritiseret for kunstøb af alt fra brødsriver i bronze og nekrologer over politikere til værker, der skal brændes af.

Nogle gange er det meget godt at have en politiker med på kunstindkøb.

Bare spørg den konservative, københavnske politiker Mathilde Kastbjerg, der som medlem af Rådet for Visuel Kunst er med til at købe kunst på vegne af københavnernes for hundredtusindvis af kroner.

Havde hun ikke sagt klart og tydeligt nej på rådets seneste indkøbstur sidste år, så havde kommunen ifølge hende i dag formentlig været indehaver af et værk udført med en kunstners penis.

Altså et værk, hvor den pågældende kunstner har påført maling på sit lem og derefter lavet et slags aftryk af det.

Hun fortæller historien fra indkøbsturen til Berlingske i forbindelse med, at Berlingske ser nærmere på, hvilken kunst Københavns Kommune køber, og hvordan kommunen forvalter denne kunst.

»De andre ville gerne købe, men jeg sagde, og de kunne godt se, at jeg virkelig ikke ville være med til at købe det her værk,« fortæller hun:

»Det var for absurd.«

Det er netop derfor, hun »er glad for«, at der også er politikere med i kunstudvalget.

Ifølge hende er hun som politiker også nødt til at tænke på de københavnernes, der skal se på den indkøbte kunst.

Meningen med den over 100 år gamle og i dag over 4.000 værker store, kommunale kunstsamling er netop, at værkerne skal udstilles på de kommunale institutioner og afdelinger.

»Jeg er politisk valgt til at sidde i udvalget, og jeg kan godt se, hvad det er klogt at købe, og hvad det ikke er klogt at købe,« siger Mathilde Kastbjerg, der læser kunsthistorie.

Rådet har otte medlemmer, de fem er udøvende kunstnere eller arbejder på museer eller i kunstbranchen, de tre er københavnske politikere.

I dag er rådets medlemmer fire gange om året på indkøbstur og har i år et budget på små 800.000 kroner.

Ifølge Mathilde Kastbjerg er rådet »blevet bedre til at tænke på, at de her ting skal ud at hænge i det offentlige«.

»Det skal passe på en skole eller et kontor, så vi kan ikke købe hvad som helst,« fortæller hun.

Rådet for Visuel Kunsts indkøb har flere gange været genstand for kritik.

Således har Berlingske beskrevet, hvor kunstudvalget i 2018 købte værket »Time/Line/Movement« af performancekunstneren Christian Falsnæs til 21.600 kroner.

Værket består af en illustration samt en forpligtelse til, at køberen - Københavns Kommune - først tegner en kopi af illustrationen for derefter med billedokumentation at afbrænde den aftegnede illustration.

Hver gang værket skifter hænder, skal det tegnes på ny, inden det efterfølgende brændes, så det bliver tegnet og brændt gentagne gange.

Købet er blevet omtalt som »lidt syret«

Værket er lige nu på depotet. Men bliver i næste uge udstillet på Jobcenter København på Gammel Køge Landevej.

Her skal det så kopieres og brændes af en medarbejder, akkurat som det tidligere er sket i Bolig- og Beskæftigelsesenheden på Spaniensgade og International House, der henvender sig til udlændinge, der kommer til København for at arbejde.

I 2018 kom det også frem, at kunstudvalget for 10.000 kroner havde købt et værk af Jakob Jakobsen bestående af 20 A4-ark med sætninger som: »Lars Løkke Rasmussen er død«, og »Ole Sohn er død«.

Et køb, der blev beskrevet som »usmageligt«

De 20 A4-ark har siden 2020 befundet sig på den kommunale Nikolaj Kunsthal.

Senest er det så kommet frem, at Rådet for Visuel Kunst i 2023 på en indkøbstur investerede to gange 10.000 kroner i to bronzeafstøbninger af brødskiver af kunstneren Benedikte Bjerre.

Den ene befinder sig lige nu på biblioteket på Lyrskovgade på Vesterbro, mens den anden befinder sig på et behandlingssted for misbrug på Amager.

Købet af de to stykker brød fik Liberal Alliance til at konstatere, at »der mangler ikke penge i det offentlige«.

Mathilde Kastbjerg vedkender, at hun som politiker er nødt til at forholde sig til det såkaldte armslængdeprincip, når kommunen skal investere i ny kunst.

Det samme siger Dansk Folkepartis Finn Rudaizky, der som beskrevet i Berlingske ikke forstår, hvorfor kommunen bliver ved med at købe ny kunst, når der allerede er flere hundrede værker på depot i et lagerrum på Enghavevej.

»Det skal dog ikke forhindre mig i at sige, at nogle af de indkøbte ting er fuldstændig vanvittige. Men nu har vi jo armslængdeprincip, og derfor kan det altså ende så vanvittigt indimellem,« lød det fra ham.

Kultur- og fritidsborgmester Mia Nyegaard (R) understreger, at »min personlige holdning jo ikke skal diktere, hvad vi her i kommunen skal købe af kunst«.

Hun tilføjer dog, at »der er masser af ting, hvor jeg tænker; okay, det er nok ikke lige min smag«.

Artikel 6: Berlingske – 24. januar 2024

Københavnernes kunstsamling er måske 40 millioner kroner værd: Nu taler borgmester om at sælge ud af den

Københavns Kommune har gennem årene udvidet sin kunstsamling med værdifulde værker af så berømte kunstnere som Kandinsky og Kirkeby.

Københavns Kommune har masser af kunst i sin kunstsamling.

Så hvorfor ikke overveje at sælge nogle af værkerne og bruge pengene fra salg til at købe nye værker?

Sådan lyder det nu fra den borgmester, der har det øverste politiske ansvar for Københavns Kommunes kunstsamling med flere end 4.000 værker indkøbt over mere end 100 år.

Det er kultur- og fritidsborgmester Mia Nyegaard (R), der gør sig overvejsen.

Det gør hun i forbindelse med, at Berlingske ser nærmere på, hvilken kunst Københavns Kommune køber, og hvordan kommunen forvalter denne kunst.

»Det kan man sagtens kigge på,« siger hun:

»Det vil jeg hellere end bare at skære ned i vores kunstindkøb.«

Dermed henviser hun til en melding fra Finn Rudaizky (DF), der i Berlingske opfordrer til, at kommunen i to-tre år stopper med at købe kunst.

Ifølge ham er der allerede mere end rigeligt med indkøbt kunst i et depot i et lagerrum på Enghavevej.

Værkerne på depotet har en skønsmæssig købsværdi på 2,7 millioner kroner.

Ifølge Mia Nyegaard kunne Københavns Kommune måske lade sig inspirere af nonprofit-foreningen Kunst På Arbejde, der blandt andet formidler, indkøber og videresælger kunst.

»Vi kunne måske lade os inspirere af det her med at sælge igen, når nogle værker bliver mere værd,« fortæller hun:

»Pengene kan så gå til at købe kunst igen.«

Mia Nyegaard beskriver, hvordan hun er blevet fortalt, at en kunstner som Benedikte Bjerre »kan blive kæmpestor«.

Den Benedikte Bjerre, som kommunens Rådet for Visuel Kunst sidste år købte to værker af.

To bronzeafstøbninger af brødsriver til 10.000 kroner stykket.

Hvilket fik Liberal Alliance til at konstatere, at »der mangler ikke penge i det offentlige«.

»Måske bliver hendes kunst også en god økonomisk investering,« siger Mia Nyegaard.

Rådet for Visuel Kunst har i år cirka 800.000 kroner at købe kunst for på københavnernes regning.

Det er uklart, hvad kommunens kunstsamling i dag er værd.

Men i 2019 lød et »forsigtigt skøn« fra Kultur- og Fritidsforvaltningen, at »samlingen udgør en værdi et sted mellem 35 og 40 millioner kroner«.

Blandt disse er værker som:

Kandinsky-maleriet blev oprindeligt doneret til Vesterbro Ungdomsgård, men er ifølge forvaltningssvaret »af sikkerhedsmæssige årsager varigt placeret på Louisiana«.

»Samlingen indeholder dog også en række værker, hvor værdien er faldet over tid. Det gælder blandt andet en del grafik, der blev indkøbt i 1970erne og 1980erne. Det vurderes i dag til ikke at have nogen betydelig værdi,« hedder det i forvaltningssvaret.

Mathilde Kastbjerg (K), politisk medlem af Rådet for Visuel Kunst, forstår de overvejelser, Mia Nyegaard gør sig.

»Jeg synes, det er en god idé, og jeg har også selv nævnt det i rådet,« fortæller hun.

Der er dog flere regler, der i dag ikke gør det muligt at sælge ud af kunstsamlingen, vurderer hun.

»Spørgsmålet er, om kommunen overhovedet må tjene penge på at sælge kunst,« siger hun:

»Men jeg vil meget gerne være med til at se nærmere på det.«

Som hun ser det, »kunne det være fedt at bidrage til kunstmarkedet, i stedet for at vi bare stopper det ved Københavns Kommune«.

Artikel 7: B.T. – 11. februar 2024

Skattebetalt kunst samler støv: Se de 69 kunstværker, ingen vil have hængende

Københavns Kommune har købt kunst, som ingen gider se på.

Lige nu har kommunen 69 kunstværker stående på depot. Værkerne er købt for skatte kroner af et særligt udvalgt kunstråd. De samler støv og ser ikke dagens lys.

Det viser en ny og ikke tidligere offentliggjort oversigt fra Københavns Kommune, som B.T. har fået indsigt i.

Se alle kunstværkerne ved at åbne PDF-filerne nederst i artiklen.

Det er mindst fem år siden, de 69 kunstværker har været udstillet. Tilsammen kostede værkerne 663.510 kroner. Og seks af værkerne har aldrig nogensinde været oppe at hænge, siden kommunen købte dem til en samlet købspris på 155.200 kroner.

Heriblandt findes en overmalet bog, hvor kun bogstavet 't' stadig kan ses. Kommunen købte den for 36.000 kroner i 2018.

Dansk Folkepartis medlem af Københavns Borgerrepræsentation, Finn Rudaizky, kalder det »spild af gode skatte kroner«:

»De skal jo ikke købe det, hvis der ikke er nogen, der gider have det hængende. Det kan være, de skulle prøve at overveje, om de køber nogle forkerte ting - om det er noget, folk i det hele taget gider se på,« siger han.

De nye oplysninger kommer, efter at de københavnske politikere netop har diskuteret, om kommunens årlige indkøb af kunst for knap 800.000 kroner skal drosles ned.

Kommunen har i forvejen omkring 4.000 kunstværker og køber hvert år mellem 40 og 70 nye værker uden at sælge ud af de gamle.

Meningen med kunstværkerne er, at de skal ud at hænge eller stå i kommunens lokaler. Det gør langt de fleste af kunstværkerne da også, men ikke alle.

En mindre del af kunstværkerne – 219 værker til en samlet købspris på omkring 2,7 millioner kroner – står opmagasineret på et depot.

Nogle af værkerne står på depotet midlertidigt, indtil de kommer op at hænge et nyt sted. Andre værker er derimod endt med en mere eller mindre permanent tilværelse på depotet, viser den nye oversigt. Ingen af kommunens ansatte efterspørger åbenbart se på dem.

Blandt værkerne, der aldrig har været oppe at hænge, findes udover den overmalede bog også et stort hvidt lærred med en dertilhørende projektor, som lyser et lillebitte billede op på lærredet. Værkets titel er 'Schratches and VISA card' og blev købt af kommunen for 40.000 kroner i 2012.

Og så er der for eksempel også nogle plantegninger købt for 8.200 kroner i 2018. På plantegningerne der er blevet malet noget, der umiddelbart kunne ligne kruseduller, med blyant og akvarel.

Kunsten er købt af Rådet for Visuel Kunst i København, der råder over 1,9 millioner kroner om året. Rådet bruger cirka 1,1 millioner kroner på at støtte kunstprojekter og knap 800.000 kroner på at købe kunst til kommunens samling.

På sidste møde i Københavns Borgerrepræsentation foreslog Dansk Folkepartis Finn Rudaizky, at stoppe kommunens køb af kunst de næste tre år, indtil depotet er tømt. Men et flertal stemte nej, heriblandt SFs Klaus Mygind:

»Selvfølgelig kan vi få kunstværkerne til at cirkulere bedre, og måske skal nogle sælges, hvis nogen vil købe dem, men der er egentlig et meget godt flow. Vi skal understøtte de unge kunstnere. Det handler om et relativt lille beløb,« siger Klaus Mygind fra SF.

Det argument køber Finn Rudaizky fra Dansk Folkeparti ikke:

»Jeg synes, det er en lidt skødesløs holdning at have til det. Det er ting, der er købt for skatteydernes penge. Det er hensigten, at det selvfølgelig skal ud at hænge,« siger han.

Men anerkender du, at det drejer sig om småpenge i forhold til kommunens samlede budget?

»Jo jo, det er småpenge, men det er jo ikke din egen private husholdning. Du varetager skatteborgernes penge, og du er altså nødt til at håndtere det lige samvittighedsfuldt, uanset om det er lille eller stort beløb. Du kan ikke være ignorant over for hundredtusinder om året.«

Finn Rudaizky har også foreslået, at kommunen skal kunne udlåne kunstværker til private, væresteder og andre institutioner uden for Københavns Kommune, når værkerne alligevel bare står på et depot, men heller ikke det forslag, var der stemning for på det seneste møde i Borgerrepræsentationen.

Hvis Finn Rudaizky selv skal pege på et kunstværk, som han mener er et fejlkøb, så er det et sæt bronzeafstøbninger af toastbrød til 10.000 kroner stykket.

»Jeg får jo at vide, at der skal være et armlængdeprincip, og at kunsten skal købes af folk med forstand på det, men jeg må indrømme, at jeg ikke forstår, at man køber noget toast for 10.000 kroner. Og det vil jeg tro, at gennemsnitsborgeren i København heller ikke synes er særlig fantastisk.«

Lige netop brødkiverne ligger dog ikke på depotet, men hænger i øjeblikket hos Rusmiddelbehandling Spaniensgade og Vesterbro Bibliotek og Kulturhus.

Se alle kunstværkerne, der aldrig har været oppe at hænge HER.

Se alle kunstværkerne, der har stået på depot i mindst fem år HER.

Se alle kunstværkerne på depot HER.

Artikel 8: B.T. – 19. februar 2024

69 kunstværker for 663.510 skattekroner samler støv: Nu vil Finn udstille dem

Københavns Kommune ejer 69 skattebetalte kunstværker, der har stået gemt væk på et depot i mindst fem år, fordi ingen i kommunen vil have dem hængende.

Kunstværkerne har tilsammen kostet 663.510 kroner og er altså lige nu bare spild af penge.

Det vil Dansk Folkeparti ændre på ved at udstille kunstværkerne i Rådhushallen.

»De er købt for borgernes penge, og så skal borgerne også have lov til at se dem,« siger Finn Rudaizky, Dansk Folkepartis medlem af Borgerrepræsentationen.

Københavns Kommune køber hvert år kunst for omkring 800.000 kroner og ejer i omegnen af 4.000 værker.

Meningen med kunstværkerne er, at de skal ud at hænge rundt omkring i kommunens bygninger til glæde for ansatte og borgere, men det sker ikke med alle værkerne.

Lidt over 200 værker står på depot. Nogle værker står der kun midlertidigt, inden de kommer op at hænge et nyt sted. Andre værker ender med at stå på depotet og samle støv mere eller mindre permanent.

Nogle af værkerne har faktisk stået gemt væk på depotet, lige siden kommunen købte dem, viser en [opgørelse](#), B.T. bragte i sidste uge. For eksempel en overmalet bog, hvor kun bogstavet 't' stadig kan ses. Kommunen købte den for 36.000 kroner i 2018.

B.T. har spurgt de andre partier i Københavns Borgerrepræsentation, om de støtter forslaget om at udstille de 69 værker i Rådhushallen.

De Konservative skriver, at partiet som udgangspunkt vil stemme for.

Venstre derimod vil hellere forsøge at sælge de 69 kunstværker:

»Jeg synes ikke, vi skal bruge kommunale medarbejders arbejdstid på at udstille kunstværker, som ingen tilsyneladende har lyst til at få op at hænge,« siger Venstres gruppeformand på Københavns Rådhus, Louise Theilade Thomsen.

Enhedslisten har endnu ikke besluttet sig for, om partiet støtter forslagene. Resten af partierne har ikke svaret i skrivende stund.

Se alle kunstværkerne, der aldrig har været oppe at hænge [HER](#).

Se alle kunstværkerne, der har stået på depot i mindst fem år [HER](#).

Se alle kunstværkerne på depot [HER](#).

Artikel 9: TV 2 Kosmopol – 29. februar 2024

Kommunen købte 69 kunstværker, som aldrig er set. Nu vil politikere have dem udstillet

Københavns Kommune har købt kunst, som har ligget på et depot i mindst fem år uden at blive brugt. Men nu får kunstværkerne endelig lov til at komme op at hænge.

69 kunstværker til en samlet værdi af 663.510 kroner har i flere år stået på et depot uden at blive brugt.

Seks af værkerne har endda aldrig været oppe at hænge, siden Københavns Kommune købte dem til en samlet købspris på 155.200 kroner, [har BT tidligere skrevet](#).

Men nu skal de udstilles.

Det står klart, efter er flertal i Københavns Borgerrepræsentation ved mødet torsdag aften besluttede, at værkerne skulle udstilles i Rådhushallen.

Bag forslaget står Dansk Folkepartis Finn Rudaizky, som glæder sig over, at københavnernes i fremtiden kan nyde kommunens indkøbte kunst.

- Jeg er rigtig glad for, at 39 stemte for forslaget. For man gør grin med skatteborgernes penge, når man køber kunst ind, der ikke bliver brugt, siger Finn Rudaizky til TV 2 Kosmopol.

Håber andre kan få glæde af værkerne

[Det er Rådet for Visuel Kunst](#), der har købt værkerne, og hvert år køber rådet kunst ind for knap 800.000 kroner.

Politikerne på Københavns Rådhus har for nyligt diskuteret, om netop det beløb [skal reduceres](#).

Idéen med at købe kunstværkerne er, at de skal hænge eller stå i kommunens lokaler. Det gør langt de fleste også, men i nogle tilfælde bliver de altså placeret på et depot.

Derfor håber Finn Rudaizky, at der er andre institutioner i kommunen, der nu kan få glæde af kunsten.

- Jeg foreslog, at vi lavede udstillingen, så kommunens institutioner, såsom børnehaver og skoler, kan komme ud og vurdere, om det er noget, de kan bruge hos dem, så det ikke går til spilde, forklarer Finn Rudaizky.

Bør sælges i stedet

Men det var ikke alle i Borgerrepræsentationen, der var begejstret for idéen. Venstres gruppeformand Louise Theilade Thomsen sagde på mødet, at hun synes, det var spild af tid.

- Jeg kan ikke se meningen i, at vi har nogle kunstværker, som ingen har lyst til at få op at hænge, og at dem synes vi så, at kommunale medarbejderes tid skal bruges på at få udstillet. Det er spild af kommunale medarbejderes tid, sagde Louise Theilade Thomsen på mødet.

I stedet burde man tjene penge på malerierne, når nu de allerede er blevet vurderet til ikke at være interessante nok til at hænge hos kommunen.

- Hvis vi skal komme problemet til livs, burde vi sælge værkerne i stedet. Det giver bedst mening, når vi har kunst, ingen har lyst til at få op at hænge, slutter hun.

Artikel 10: Ekstra Bladet – 1. marts 2024

Uelsket kommunekunst skal udstilles: Heste-røv samler stadig støv

København Kommune vil nu udstille de skatteborgerbetalte kunstværker, som i over fem år har været opbevaret på depot

Så kan støvbørsten godt findes frem.

En række af København Kommunens mest upopulære værker skal nemlig nu samles på en udstilling, så kommunale institutioner kan få øjnene op for den dyre skatteborgerbetalte kunst.

Nu skal kommunalt-ejede kunstværker, som ingen har villet udstille i fem år, altså vises frem, så man kan få øjnene op for deres kvaliteter.

Det sker efter, at Ekstra Bladet i december kunne afsløre, [at omkring 250 af kommunens kunstværker blot samler støv.](#)

Et af de mere outrerede værker, som kommunale institutioner altså ikke har stået i kø for at udstille, er to gange heste-røv lavet af den 81-årige billedkunster Jytte Rex.

De bliver dog ikke udstillet, da de blot har samlet støv i omkring tre år.

Helt tåbeligt

Også [Berlingske](#) og [B.T.](#) har beskrevet de mange dyre kunstværker, som opbevares på et lille kommunalt depot på Vesterbro.

Ekstra Bladet talte i december med Finn Rudaizky (DF), som er medlem af Københavns Borgerrepræsentation. Han var mildest talt utilfreds med den nuværende forvaltning af området.

- Det virker helt tåbeligt, at de (kunstværkerne, red.) ikke bliver udnyttet, sagde han til Ekstra Bladet.

På baggrund af Ekstra Bladets artikel valgte Finn Rudaizky derfor opfordre til en undersøgelse de nuværende regler og rammer for kommunens indkøb af kunst.

Og på et borgerrepræsentationsmøde torsdag aften blev et medlemsforslag om en udstilling af kommunens mest støvede kunst så godkendt.

Kunne gøre glæde

Kunsten i København Kommunens bygninger bliver løbende skiftet ud, og heldige kunstværker fra depotet bliver derfor med mellemrum taget i brug.

Forvaltningen har dog tilsyneladende langt fra nok bygninger til, at alle de omkring 250 værker på depotet også kan tages i brug.

BT kunne dog i januar fortælle, at 69 af kunstværkerne ikke har prydet en eneste kommunal bygning i de seneste fem år, og det er disse værker, som nu skal luftes.

Artikel 11: DR.dk – 1. marts 2024

Kunst for 700.000 kroner har samlet støv på kommunens depot. Nu skal det udstilles

Borgerrepræsentationen i København har besluttet at udstille 69 kunstværker til en samlet værdi af tæt på 700.000 kroner som ellers i flere år har stået på et depot og samlet støv.

Forslaget blev stillet af Finn Rudaizky (DF), der synes, at borgerne skal have lov til at se værkerne, som er indkøbt for deres skattepenge.

Venstre stemte imod forslaget og vil i stedet have undersøgt, om man kan sælge værkerne.

Kunstværkerne bliver lige nu opbevaret på et overskudsdepot.

Blandt værkerne findes bl.a. en overmalet bog, hvor kun bogstavet 't' stadig kan ses.

Kommunen købte den for 36.000 kroner i 2003, og kunstværket har aldrig været udlånt eller opsat i nogle af kommunens institutioner eller ejendomme.

Artikel 12: B.T. – 2. marts 2024

Glemte kunstværker er 'spild af gode skatte kroner': Nu skal de frem

Kunst til en værdi af 663.510 kroner har i mindst fem år været gemt væk fra offentligheden på et depot langt væk fra rådhuset.

Men det er efter en afstemning i Københavns Borgerrepræsentation nu fortid.

Borgerrepræsentationen har nemlig besluttet, at det kunst, som ingen vil have, skal udstilles i rådhushallen på Københavns Rådhus.

Beslutningen kommer, efter at B.T. i februar kunne beskrive de 69 kunstværker, som er blevet opmagasineret på et depot i fem år eller derover.

Du kan se alle de kunstværker, som nu skal udstilles i rådhushallen [HER](#).

Det er Dansk Folkepartis medlem af Borgerrepræsentationen, Finn Rudaizky, der har stillet forslaget.

Han mener, at det er »spild af gode skatte kroner«, at kunstværkerne ligger i en kælder.

»Det, der har gjort rigtig ondt på os, det er at se de her penge blive brugt, og så lå de bare der på depotet,« siger han.

Ideen med at udstille i rådhushallen er, at folk, der har sin daglige gang på rådhuset og i kommunale institutioner, har mulighed for at låne kunstværkerne. Så kan de komme op at hænge rundt omkring i kommunen.

Det var tilbage i 2021, at B.T. første gang kunne fortælle om de dengang 134 kunstværker, der stod opmagasineret i et depotrum på Enghavevej i København – et stenkast fra Vestre Fængsel.

Dengang kom Finn Rudaizky fra Dansk Folkeparti hurtigt på banen og foreslog et midlertidigt stop for indkøb af kunst i kommunen. Forslaget blev ikke vedtaget.

Og i februar kunne B.T. præsentere den samlede liste over værker, der havde samlet støv i fem år eller derover i depotrummet på Enghavevej.

Hvis udstillingen ikke lykkes med at få rykket kunstværkerne ud i kommunens lokaler og institutioner, er Finn Rudaizky da også klar til at tage hul på en anden diskussion.

»Folk skal jo ikke tvinges til at bruge noget kunst, de ikke vil have. Hvis det viser sig, at folk synes, kunsten er så rædselsfuld, at de ikke vil bruge den, må vi tage en diskussion, om det er de rigtige, der står for indkøbet,« siger han.

Men indtil videre er han bare glad for, at det lykkedes Dansk Folkeparti at samle et flertal.

»Man bliver da glad, når ens forslag bliver taget imod, når man er så lille et parti i borgerrepræsentationen,« siger han.

Afstemningen om udstillingen endte med 39 stemmer for og 15 imod. Det var Konservative, Venstre og Liberal Alliance, der stemte imod forslaget.